

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 11C/17/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1313201370
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Gandelová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2019:1313201370.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v konaní pred sudkyňou JUDr. Silviou Gandelovou v právnej veci žalobcu : maloletá Q. K. Li T., narodená XX.XX.XXXX, bytom H. D. č. XXX/XX, N. Z., zastúpená rodičmi ako zákonnými zástupcami Z. K. a D. G. D. T., zastúpená JUDr. Laurou Bíróovou, advokátkou, so sídlom Klincová 37/B, Bratislava, proti žalovanému v 1.rade : PRVÁ SLOVENSKO-ČESKÁ, s.r.o., so sídlom Škultétyho č. 16, Bratislava, IČO : 36728845, zastúpený advokátskou kanceláriou Dušan DAŇOVÝ, advokát, s.r.o., so sídlom Námestie M. Benku 15, Bratislava, IČO : 47241471 a žalovanému v 2.rade : A. E., narodený dňa XX.XX.XXXX, bytom K. č. XX, o náhradu škody vo výške 2.565,20 eur takto

rozhodol:

- I. Žalovaný v 1.rade a žalovaný v 2.rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni sumu 2.515,20 eur a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.
- II. Žalovaný v 1.rade je povinný zaplatiť žalobkyni 50 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- III. Žalovaný v 1.rade a žalovaný v 2.rade sú povinní nahradiť žalobkyni trovy konania v plnej výške.

odôvodnenie:

1. Žalobou, ktorá bola súdu doručená dňa 05.02.2013, sa maloletá žalobkyňa zastúpená svojimi zákonnými zástupcami domáhala, aby súd zaviazal žalovaných (v čase podania žaloby bol žalovaný v 2. rade označený ako A. - COCARDA) spoločne a nerozdielne zaplatiť jej sumu 2.565,20 eur, z titulu bolestného a náhrady škody.

2. V žalobe tvrdila, že počas letných prázdnin, ktoré trávila na K., sa chcela naučiť jazdiť na koni. O možnostiach výuky jazdy na koni sa jej matka informovala prostredníctvom internetu, našla kontakt na subjekt, ktorý poskytoval takéto služby. Kurzy výuky jazdy na koni matka nezakúpila cez zľavový portál, ale telefonicky sa informovala o možnosti výuky jazdy na koni pre dieťa a tak sa dňa XX.XX.XXXX dostavili do areálu žalovaného v 1.rade, označeného ako U. K. na K. V.. XXX v C.. V areáli ich už čakali, prítomný bol aj žalovaný v 2.rade, ktorý sa predstavil ako tréner. Žalobkyňa absolvovala súkromnú jazdu a matka následne zakúpila pre ňu kurz výuky jazdy na koni za 50 eur. Obdržala príjmový pokladničný doklad, vystavený žalovaným v 1.rade aj zľavnený kupón vystavený žalovaným v 1.rade na výuku jazdy na koni v rozsahu 10 hodín. Po úhrade dohodnutej ceny absolvovala prvú hodinu tréningu jazdenia, ktorá prebehla bez problémov. Druhá hodina sa uskutočnila dňa XX.XX.XXXX o XX,XX hod., tréner pán E. sa žalobkyni venoval približne do XX,XX hod. Výluka prebiehala tak, že žalobkyňa sedela v sedle na koni, žrebca menom M. a tréner koňa vodil do kruhu v ohrade. Okrem tohto koňa tam bola aj druhá, neosedlaná a nepriviazaná kobykla. Priebežne 15 minút pred koncom hodiny tréner odobral koňovi vôdzku, aby si žalobkyňa zvykla sedieť na koni aj bez toho, aby koňa viedol tréner. Kobykla, ktorá bola v ohrade sa rozbehla ku koňovi, na ktorom sedela žalobkyňa, oba kone sa rozbehli, v dôsledku čoho ona spadla a došlo k tomu, že ju kôň kopol, respektíve na ňu stúpil. Matka žalobkyne bola v šoku a požiadala

pána E., aby ich vzal do nemocnice, odviezol na pohotovosť. Čo aj urobil, následne odišiel a o stave žalobkyne sa viac neinformoval. Jej stav bol vážny, nemocnica zabezpečila prevoz do nemocnice na E., bolo zistené, že má pohmoždenú pravú stranu pľúc, pľúca prepichnuté zlomeným rebrom a vnútorne krváca. Na jednotke intenzívnej starostlivosti strávila 4 dni a potom bola hospitalizovaná do XX.XX.XXXX na detskej chirurgii. Od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX bola hospitalizovaná na špecializovanej klinike vo N. a následne prepustená do domácej liečby s tým, že musí chodiť na pravidelné kontroly. Po ukončení liečenia jej bolo vystavené bodové hodnotenie za bolesť pri úraze v lekárskom posudku detského lekára Z. zo dňa XX.XX.XXXX. Podľa tohto bodového ohodnotenia vyzvala právna zástupkyňa žalobkyne žalovaných na úhradu bolestného a vrátenie hodnoty zakúpeného kupónu, spolu vo výške 2.565,20 eur. Podľa žalobkyne žalovaní porušili svojim konaním ustanovenie § 415 Občianskeho zákonníka, preto zodpovedajú za škodu, ktorú spôsobili porušením právnej povinnosti. Žalovaní prevádzkovali živnosť, výuka jazdy na koni, ktorá je živnosťou viazanou a to bez živnostenského oprávnenia. Ďalej porušili bezpečnostné predpisy, nakoľko v priestore, kde prebiehala výuka, boli prítomné aj iné kone a tiež nevenovali potrebnú pozornosť a starostlivosť pri výučbe. Podľa žalobkyne žalovaní zodpovedajú za spôsobenú škodu aj podľa ustanovenia § 420a ods. 1 písm. a) Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa si uplatňuje nárok na náhradu škody na zdraví podľa § 444 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa pri škode na zdraví jednorázovo odškodňujú bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia. Náhradu škody vo výške 50 eur za zakúpenie zálohového kupónu si uplatňuje z dôvodu, že cenu služby riadne uhradila a služba jej poskytnutá nebola, z dôvodu na strane žalovaných, čím došlo ku zníženiu jej majetku. Pri uplatnení tohto nároku na náhradu vecnej škody vychádzala z ustanovenia § 443 Občianskeho zákonníka. Nárok na náhradu škody uplatňuje voči oboj žalovaným v súlade s ustanovením § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak škodu spôsobí viac škodcov zodpovedajú za ňu spoločne nerozdielne.

3. Ako dôkazy označila výpis zo živnostenského registra, výpis z obchodného registra, príjmový pokladničný blok, zľavnený kupón pre výučbu na koni, lekársku správu, výzvu na úhradu bolestného, odpoveď na výzvu od žalovaného v 1.rade.

4. Žalovaní sa ku žalobe písomne nevyjadrili.

5. Súd rozhodnutím č.k. 11C/17/2013-111 zo dňa 14.06.2014 žalobe v celom rozsahu vyhovel a zaviazal žalovaných ku zaplateniu žalovanej sumy.

6. Rozhodnutím č.k. 2Co/908/2014-143 zo dňa 22.09.2017 odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Rozhodnutie odôvodnil tým, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je nepreskúmateľné v časti solidárnej zodpovednosti oboch žalovaných, pričom záver súd odvodil od sporných tvrdení strán sporu, nezabezpečil si vyjadrenie žalovaného v 2.rade a rozhodol v neprítomnosti žalovaných. Odvolací súd vyslovil názor, že tvrdenia žalobkyne bolo potrebné v rámci dokazovania konfrontovať s vyjadreniami žalovaných.

7. Žalovaný v 2.rade v roku XXXX ukončil podnikateľskú činnosť vo všetkých predmetoch podnikania a žalobkyňa spresnila jeho označenie ako fyzická osoba A. E.

8. V zmysle ustanovenia § 420 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Podľa ustanovenia § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

9. Podľa ustanovenia § 420a ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobí inému prevádzkovou činnosťou. Podľa ustanovenia § 420a ods. 2 Občianskeho zákonníka škoda je spôsobená prevádzkovou činnosťou, ak je spôsobená a) činnosťou, ktorá má prevádzkovú povahu, alebo vecou použitou pri činnosti, b) fyzikálnymi, chemickými, prípadne biologickými vplyvmi prevádzky na okolie, c) oprávneným vykonávaním alebo zabezpečením prác, ktorými sa spôsobí inému škoda na nehnuteľnosti alebo sa mu podstatne sťažuje alebo znemožní užívanie nehnuteľnosti. Podľa ustanovenia § 420a ods. 3 Občianskeho zákonníka zodpovednosti za škodu sa ten, kto ju spôsobil, zbaví, len ak

preukáže, že škoda bola spôsobená neodvratiteľnou udalosťou nemajúcou pôvod v prevádzke alebo vlastným konaním poškodeného.

10. Podľa ustanovenia § 444 Občianskeho zákonníka pri škode na zdraví sa jednorazové odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

11. Podľa ustanovenia §438 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak škodu spôsobí viac škodcov, zodpovedajú za ňu spoločne a nerozdielne.

12. Podľa ustanovenia § 3 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z.z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov náhrada za bolesť sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov. Náhrada za bolesť sa poskytuje na základe lekárskeho posudku. Podľa ustanovenia § 5 tohto zákona pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku. Výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2% z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1, za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na najbližšie celé euro smerom nahor.

13. Súd po zrušení rozsudku a vrátení veci na ďalšie konanie doplnil dokazovanie v intenciách rozhodnutia krajského súdu.

14. V spore nebolo sporné, že maloletá žalobkyňa dňa XX.XX.XXXX pri výučbe jazdy na koni, ktorú viedol A. E., spadla z koňa, pričom utrpela úraz, pre ktorý bola hospitalizovaná. Z potvrdenia Z. Z.G. zo dňa XX.XX.XXXX súd zistil, že bodové hodnotenie za bolesť pri tomto úraze zo dňa XX.XX.XXXX, roztrhnutie pľúc, pórúrazový zavretý pneumotorax, predstavuje spolu 160 bodov.

15. Žalovaný namietal pasívnu legitímáciu žalovaného v 1.rade v tomto spore, preto súd v prvom rade hľadal odpoveď na túto otázku.

16. Zo zmluvy o nájme priestorov na uskladnenie a výbeh koní zo dňa XX.XX.XXXX súd zistil, že žalovaný v 1.rade uzavrel zmluvu s fyzickou osobou, A. E., za účelom ustajnenia a chovu koní, predmetom zmluvy bolo ustajnenie koňa menom L. B., hnedka s hviezdou. Z druhej, žalovaný v 1.rade predloženej zmluvy o nájme priestorov na uskladnenie a výbeh koní tiež zo dňa XX.XX.XXXX, súd zistil, že táto zmluva sa týkala koňa menom Z., ryška s hviezdou. Predmetom oboch zmlúv bolo prenechanie priestoru do nájmu na ustajnenie koňa, s čím boli spojené aj práva užívať vonkajšie výbehy, sociálne zariadenia. Podľa zmlúv majiteľ koňa zodpovedá za všetky prípadné škody na majetku a zdraví osôb. Žalovaný v 2.rade vo výpovedi spočiatku tvrdil, že v areáli žalovaného v 1.rade nemal žiadne kone, že tam boli kone jeho priateľky, neskôr, po konfrontácii so zmluvami založenými v spise uviedol, že bol vlastníkom iba jedného koňa, kobyly. Súd však považoval za preukázané, že žalovaný v 2.rade uzatvoril a prenajal si priestory na K. ulici č. XXX za účelom ustajnenia dvoch kobýl a podľa predložených zmlúv zodpovedal za škody spôsobené týmito zvieratami.

17. Matka maloletej žalobkyne vypovedala, že kontakt na výučbu jazdy na koni našla na internete, následne telefonovala a kontaktovala priamo pána E. a dohodli sa na stretnutí v U.. Nekupovala žiaden kupón cez zľavový portál, stretla sa s pánom E., oboznámila ho so zručnosťami svojej dcéry a jej vekom a následne E. povedal, že môžu výučbu realizovať za cenu, ktorá je uvedená na kupóne, to znamená za 50 eur, za 10 hodín. Túto čiastku na mieste uhradila, o čom dostala doklad aj s pečiatkou, nezisťovala aké majú žalovaní vzájomné vzťahy. V deň, keď zaplatila, mali skúšobnú jazdu a dohodli sa na ďalšom termíne a to XX.XX.XXXX. V tento deň dcéra mala prilbu, oblečenie, v ohrade kde výluka prebiehala bol okrem koňa, na ktorom mala trénovať dcéra aj ďalší kôň, ktorý nebol osedlaný, ani uviazaný, nebol pod dozorom. V závere hodiny, keď E. nechal dcéru sedieť na koni bez vedenia, otočil sa chrbtom ku koňovi, kôň sa rozbehol a dcéra spadla z koňa. Bola úplne bledá, obe boli v šoku, nebola schopná šoférovať a

preto ich do nemocnice odviezol E. a následne odišiel. Dcére robili vyšetrenia, neskôr bola prevezená do nemocnice na E., kde bola hospitalizovaná.

18. Konateľka spoločnosti žalovaného v 1.rade uviedla, že o tom čo sa stalo sa dozvedela až z výzvy, ktorú jej zaslala právna zástupkyňa žalobkyne. Tvrdila, že bola v postavení prenajímateľa, jazdeckú školu začala prevádzkovať až potom, čo to rozbehol pán E.. V lete roku XXXX bola v postavení prenajímateľky a investorky, keď sa tento incident stal, bola na dovolenke. So žalovaným v 2.rade mali podnikateľské vzťahy, bola uzatvorená zmluva o prenájme, podľa ktorej prenajímateľ nezodpovedá za škody na koňoch, majetku alebo zdraví osôb zdržujúci sa v priestoroch U. stajne. Ďalej potvrdila, že telefónne číslo, ktoré je uvedené na kupóne je telefónne číslo spoločnosti žalovaného v 1.rade. Potvrdila aj skutočnosť, že číslo účtu uvedené na doklade tiež patrí spoločnosti žalovaného v 1.rade. Potvrdila, že spoločnosť oprávnenie na jazdeckú školu v rozhodnom čase nemala.

19. Neskôr v priebehu sporu žalovaný v 1.rade tvrdil, že úraz sa stal na koni menom M., uvádzal, že zmluvnou podmienkou pre jazdeckú školu bol vek 10 rokov, pričom maloletá tento vek nespĺňala, iba jej matka uviedla, že spĺňa všetky predpísané zmluvné podmienky. Namietal príjmový pokladničný doklad, uviedol, že nemá informáciu kto vystavil tento doklad a komu patrí podpis na doklade, že neprevádzkuje jazdeckú školu, ale iba prenájma stajne a výbehy žalovanému v 2.rade. Predložil súdu zmluvu o prenájme obchodnej platformy a sprostredkovaní medzi žalovaným v 2.rade a firmou Slevomat.cz, s.r.o., táto zmluva však na prejednávany spor nemá relevantný dosah. Ani faktúra za služby spoločnosti Zlavomat.Sk nemá výpovednú hodnotu.

20. Žalovaný v 2.rade, A. E., bol na jeho žiadosť, z dôvodu zlého zdravotného stavu, vypočutý dožiadaným súdom (Okresný súd v Martine) a vo výpovedi najskôr uvádzal, že v rozhodnom čase, v lete XXXX, nebol v žiadnom vzťahu ku žalovanému v 1.rade, mal iba prenajatý dom od pani C., štatutárnej zástupkyne žalovaného v 1.rade, že mal v tom objekte ustajnené kone. Ale kone neboli jeho, bol s priateľkou. Potvrdil, že ponúkal služby výučby jazdy na koni cez zľavové kupóny. Uviedol, že mali svojho koňa, na ktorom sa výučba realizovala a bola to kobyla menom Z.. Vlastníkom tejto kobyly, aj kobyly L. B., bola slečna E.. Neskôr pripustil, že kone v čase uzatvorenia zmluvy o nájme priestorov mohli byť aj jeho. Uviedol, že číslo účtu žalovaného v 1. rade uviedol omylom a nevedel súdu objasniť akým spôsobom omyl odstránil. Uviedol, že príjmový doklad nevystavoval, ani peniaze nebral. Potvrdil, že po úraze nemal svoje auto k dispozícii a preto zranenú maloletú odviezol do nemocnice autom jej matky. Nevedel ako sa tam to dievča objavilo, výučba podľa neho nebola dojednávaná s ním, nemal na to ani oprávnenie. Potom uvádzal, že možno bol sprostredkovateľom, že podal doklad, ale tú činnosť nevykonával smerom ku sebe, záverom pripustil, že mu to potom skompenzovala pani C., keď tam dal jej účet.

21. V spore bol na žiadosť žalovaného v 1.rade vypočutý aj svedok Z. E., ktorý podľa slov žalovaného v 1.rade pracoval ako správca stajne. Uviedol, že bol zamestnaný od roku XXXX do roku XXXX. v spoločnosti žalovaného v 1.rade. Pani C. vlastnila hospodársky dvor, E. bol tréner, prevádzkoval tréning detí aj dospelých. Tvrdil, že žalovaný v 2.rade svojvoľne trénoval dieťa, čo ešte nemalo 10 rokov. Kone, na ktorých sa trénovalo, osobne poznal, doviezol ich z Q. K.. Potvrdil, že žalobkyňa jazdila na koni a že oba kone v aréne, v ktorej sa stal úraz patrili žalovanému v 1.rade. Uviedol, že videl priebeh úrazu, dieťa odviezli do nemocnice autom E., že pomáhal naložiť dieťa do auta pána E.. Tvrdil, že bolo treba doklad o zaplatení, nemal iný, tak dal doklad, ktorý bol v stajni. E. ho poslal po doklad, tak priniesol doklad, ktorý tam našiel. Nevie uviesť, kto ho vystavil, bol už opečiatkovaný. On mal oprávnenie iba vydávanie dokladov žalovaného v 1.rade. Potvrdil, že konateľka žalovaného v 1.rade mu povedala, že žalovaný v 2.rade má oprávnenie trénovať deti. To že dieťa nemá 10 rokov mu povedal E., keď prišli z nemocnice. Svedok uviedol, že keby to vedel, že nemá desať rokov, mal volať pani C.. Jeho výpoveď bola rozporuplná. E. vo výpovedi uviedol, že dieťa viezol autom jej matky, svedok si však pamätá, že ju viezol jeho autom. Je preto otázne, ako dobre si spomína na to, aký doklad iba „podal“. Zároveň je otázne, prečo by mal vola pani C., keď výučba prebiehala ako svojvoľné konanie žalovaného v 2.rade a žalovaný v 1.rade s tým nemal nič spoločné.

22. Súd pri rozhodovaní vzal do úvahy predovšetkým preukázanú skutočnosť, že dňa XX.XX.XXXX bol vypísaný príjmový pokladničný doklad žalovaného v 1.rade, ktorý preukazuje prijatie sumy 50 eur z dôvodu úhrady kupónu, kupónu pre výučbu jazdy na koni, zľavnený, v hodnote 50 eur. V spore bolo preukázané, že na kupóne je uvedené telefónne číslo, ktoré patrí žalovanému v 1.rade a na jeho druhej strane je uvedené číslo účtu žalovaného v 1.rade, tieto skutočnosti potvrdila aj štatutárna zástupkyňa

žalovaného v 1.rade. Súd preto nemal pochybnosti, že sumu 50 eur prijal prostredníctvom žalovaného v 2.rade žalovaný v 1.rade, ktorý kupón vystavil prostredníctvom svojho zamestnanca.

23. Aj svedok E. potvrdil, že žalovaný v 1.rade mal vedomosť o prevádzkovaní výučby jazdy na koni žalovaným v 2.rade. Avšak za jednoznačný dôkaz zmluvného vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným v 1.rade súd považoval príjmový pokladničný doklad. Sama konateľka žalovaného v 1.rade uviedla, že s jazdeckou školou pokračovali, keď to začal E., pričom ani v rozhodnom čase, ani neskôr nemala spoločnosť oprávnenie na výuku jazdenia na koni.

24. Vykonaným dokazovaním, výpoveďou matky žalobkyne, aj svedka, bolo preukázané, že maloletá žalobkyňa spadla z koňa, nie z kobyly a práve pádom z koňa si spôsobila zranenie. Je teda vylúčené, že sa jednalo o jedného z dvoch koní, ktoré pripustil, že mal u žalovaného v 1.rade ustajnené A. E., pretože to boli obe kobyly. Navyše výpoveďou svedka bolo jednoznačne preukázané, že oba kone, na ktorých prebiehala výučba patrili spoločnosti žalovaného v 1. rade.

25. Vystaveným príjmovým pokladničným dokladom, aj vystaveným kupónom, mal súd za preukázané, že za deklarované služby žalobkyňa zaplatila práve žalovanému v 1.rade. V konaní nebolo sporné, že samotnú hodinu výučby jazdy na koni viedol žalovaný v 2.rade. V spore bolo preukázané, že žalobkyňa, respektíve jej zákonný zástupca, komunikoval so žalovaným v 2.rade, potvrdenie o zaplatení za výučbu jazdy na koni jej vystavil žalovaný v 1.rade a úraz sa jej stal na koni, ktorý patril žalovanému v 1.rade.

26. Výpoveďou svedka bolo preukázané, že práve on priniesol predmetný príjmový doklad. Hoci argumentoval, že nevedel aký, je dôvodná argumentácia žalobkyne, že v zmysle ustanovenia § 16 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorého podnikateľa zaväzuje aj konanie inej osoby v jeho prevádzkarni, ak nemohla tretia osoba vedieť, že konajúca osoba na to nie je oprávnená, z pohľadu žalobkyne je irelevantné, či vedel, alebo nevedel aké potvrdenie priniesol. Za daných okolností to vedieť musel a pravdepodobne aj konal vedome. Svedčí o tom jeho vyjadrenie, že keby vedel, že žalobkyňa nemá 10 rokov, musel by volať pani C., konateľke žalovaného v 1.rade. Ak by spoločnosť žalovaného v 1.rade nemala nič s podnikateľskými aktivitami žalovaného v 2.rade, nebol by dôvod o tom informovať štatutára žalovaného v 1.rade.

27. V spore bolo preukázané, že žalovaný v 2.rade prijal finančnú čiastku za výučbu jazdy na koni v mene žalovaného v 1. rade a to v jeho prevádzkarni, pričom žalobkyňa nemohla vedieť nič o ich vzájomných vzťahoch. Žalovaný v 2. rade jej bol predstavený ako tréner, prijatie peňazí potvrdila spoločnosť žalovaného v 1.rade.

28. Žalovaný v 1. rade v odvolaní namietal, že žalovaný v 2.rade využíval na výcvik aj ostatné kone rôznych vlastníkov, bez ich vedomia. V spore však výpoveďou svedka bolo preukázané, že na výcvik bol použitý kôň žalovaného v 1.rade a to s vedomím zamestnanca žalovaného v 1.rade. Navyše bolo preukázané, že práve žalovaný v 1.rade vystavil doklad o prevzatí peňažných prostriedkov na výučbu. Je právne bezvýznamné kto tento doklad priniesol a odovzdal žalobkyňi.

29. Súd preto uzavrel, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obaja žalovaní zodpovedajú za spôsobenú škodu. Súd ich zodpovednosť posúdil v zmysle ustanovenia § 420a Občianskeho zákonníka a § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

30. Podľa ustanovenia § 420a Občianskeho zákonníka pre vznik zodpovednosti postačuje, že škoda bola spôsobená prevádzkovou činnosťou niekoho, bez ohľadu na to, či prevádzkovateľ porušil nejakú povinnosť. V tomto prípade ide o osobitný druh objektívnej zodpovednosti. Prevádzkovou činnosťou sa spravidla rozumie akákoľvek organizovaná cieľavedomá činnosť (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3M Cdo 7/2005). Podľa ustálenej judikatúry prevádzkovú činnosť je v záujme ochrany poškodených osôb potrebné vykladať v širšom zmysle a to tak, že ide o každú fakticky vykonávanú činnosť spojenú s prevádzkou právnickej alebo fyzickej osoby a to bez ohľadu na to, či ide o činnosť povolenú alebo nepovolenú.

31. V prejednávanej príhode obaja žalovaní deklarovali oprávnenie na výuku jazdy na koni, povinnosťou žalobkyne nebolo skúmať, či oprávnenie je faktické, alebo iba deklarované. Práve pri

činnosti, ktorá má prevádzkovú povahu bola žalobkyni spôsobená škoda a preto súd posudzoval vec v zmysle ustanovenia § 420a Občianskeho zákonníka.

32. Podľa ustanovenia § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak škodu spôsobí viac škodcov, zodpovedajú za ňu spoločne a nerozdielne. Škoda je spôsobená viacerými škodcami vtedy, ak konanie viacerých osôb viedlo k jej vzniku. Občianske právo do roku 1983 vychádzalo z princípu pomernej zodpovednosti, čo viedlo ku oslabeniu postavenia poškodeného, preto bola úprava novelizovaná v prospech princípu solidárnej zodpovednosti, tak ako je tomu v obchodnom práve. Solidárna zodpovednosť sa uplatňuje bez ohľadu na právny režim zodpovednosti a znamená, viacerí škodcovia sú zaviazaní spoločne a nerozdielne, poškodený si môže škodu uplatniť od ktoréhokoľvek škodcu bez ohľadu na mieru jeho účasti. Solidárna zodpovednosť je zákonné východisko, delená zodpovednosť výnimka z pravidla, ktorá by musela byť náležite odôvodnená (rozhodnutie najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo 110/2011). V tomto prípade nebol dôvod na odklon od princípov solidárnej zodpovednosti, v spore bolo preukázané, že konaním oboch žalovaných bola spôsobená škoda, za škodu obaja zodpovedajú objektívne, preto súd zaviazal oboch žalovaných na náhradu škody spoločne a nerozdielne.

33. Čo sa týka jej výšky, žalobkyňa preukázala bodové ohodnotenie bolesti, výpočet náhrady je v súlade so zákonom (2 % zo 786 eur predstavujú čiastku 15,72 eur) a preto súd zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne zaplatiť jej žalovanú čiastku 2.515,20 eur (160 x 15,72 eur).

34. Návrh na zaplatenie 50 eur, z dôvodu, že žalobkyňa zaplatila za výučbu jazdy na koni a z dôvodu úrazu sa jej nezúčastnila, súd posúdil v zmysle ustanovenia 451 Občianskeho zákonníka ako bezdôvodné obohatenie, nakoľko ide o majetkový prospech získaný plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol. Plnenie prijal podľa vystaveného dokladu žalovaný v 1.rade, žalovaný v 2.rade to potvrdil. Preto súd zaviazal na vydanie bezdôvodného obohatenia žalovaného v 1.rade a to vo výške 50 eur.

35. O trovách konania súd rozhodoval podľa ustanovenia § 255 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru je úspechu vo veci. Žalobkyňa mala vo veci plný úspech, súd zaviazal preto žalovaných ku náhrade trov konania v plnej výške. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 262 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia, na súde, proti ktorému rozhodnutiu smeruje.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka- spisová značka tohto konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne, a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie musí byť podpísané.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.